

ĐỖ-VĂN-Y
QUẢN-LÝ
Giá bán nhật trình
AN-HÀ
Trọn năm.....8.000
Sáu tháng.....4.000
Giá bán riêng nhật
trình L'APPEL
Trọn năm.....8.000
Sáu tháng.....4.000
Giá bán chung hai bên
Trọn năm.....10.000
Sáu tháng.....6.000

AN-HÀ-BẢO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUINZE DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles

NHÀ BÁO Ở TAI ĐƯỜNG - Boulevard Deianous - Cantho
Directeur Politique: TRẦN-DẮC-NGHĨA

PHẠM-KỶ-XUÔNG
CHỦ-BẮT

Về việc mua bán hay là
mua nhật-trình hay là gõ
bài đăng báo xin đề thơ
cho M. Đỗ-văn-Y quản-lý

Lúc mua báo xin các
ngài chiếu cố, gởi số tiền
luôn, hôn-quán lấy làm
thăm cảm.

An-Hà-Bao

Kính mừng chư Đệ giá

Nam mới được bình an

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

Ất-Sửu (1925) đã qua
Bính-Dần (1926) bước tới
Tàn xuân kính chúc
Đại Pháp vạn niên
Nam quốc miêng trường
Phong diều vô thuận

Từ Đại Pháp đem lòng bảo hộ, mở trí khôn dân độ nước Nam ta.
Mười dân đều học nghiệp ăn ca, no ấm đủ thới bình thành trị. Lời thơ
lịch một bài cung lễ, chúc muốn năm bờ cõi vững bền, cầu ngàn thuở
sơn hà cùng cố! Dân Nam Bắc gọi nhứt an vô lộ, nước trị nhà an.
Khấn tạ kỳ vô tru, huy hoàng, phúc thiên chơn, năng khốn, năng
giáo. Chư quốc an dân khả báo, đứng làm người lơ lửng nhứt sao nên.
Kính chúc mừng vãn vô các quan trên, phước lộc thọ vững bền trăm
tuổi chẳng.

Trực nhật bỏ thiên lòng khẩn khẩn.
Mình tâm khắc cốt dạ tri tri.
Đuốc văn-mình rọi cả xứ Namkỳ,
Công khai-hóa rõ ràng trong sáu tỉnh,
Cung tụng tiên-hoa quan thượng dân,
Thái bình quốc-vạch thái bình dân.
Ngày xuân rớt cộng chén vàng,
Cầu cho Nam Pháp Vô Thương một nhà.

An-Hà

LỄ NGHĨA LÀM ĐÀU

Có câu rằng: một chữ nên thầy,
một ngày nên nghĩa. Đạo làm con,
làm em, làm học trò thì phải lễ như
mười-thuần-thực; đối với cha mẹ thì
biết lạy chữ hiên, đối với anh em
biết chữ đệ, đối với thầy biết chữ
kính, đối với bạn bạn biết chữ tín.
Ấy đó là mấy nét làm đầu trong
việc lễ nghĩa.

Hôm nay vào trường "tiên học lễ
hậu học văn" mình phải làm học
trò phải cư xử cũng thầy cho có
khiêm cung lễ nghĩa, phải sợ thầy
cho tốt bụng. Bởi vậy cho nên các
nhà học nho gọi thầy là sư-phụ,
còn xưng mình là đồ-dệ, đệ-tử.
Chỉ nghĩa là trọng kính thầy hơn
cha mẹ.

Buổi này làm lễ, khi còn ngồi
trên cái ghế dài nơi trường, thì
còn kiên nhẫn; đến khi xuất thân
ra khỏi trường làm nên chức
nghiệp chỉ bằng thầy học hơn thầy
đã chẳng tưởng niệm nhứt nhứt
ý sư, vãn lại tham vọng thì chớ,

lại còn có khi gặp thầy chào hỏi
lơ lơ, ra tuồng kiêu hãnh. Lại có
khi gương đôi mắt học thầy
khắc chí kẻ lạ. Có kẻ lại bày mưu
thuyết kế kiện cáo thầy, xâm phạm
nhục mạ thầy làm cho danh giá
thầy phải làm phải buồn mới là
chợ chớ!

Các thói tệ này, bên dân mà ra.
Có phải tại mấy ông giáo-sư buổi
này chẳng dạy rõ ràng nghề dạy dỗ
bằng mấy ông buổi trước chăng?
Hay là cái lễ nghi Tây-học khác hơn
cái lễ nghi Hán-học chăng?

Thiết tưởng các lễ trên đây không
ắt một lễ nào là phải dạy. Vì bấy
giờ những vị dạy cấp bằng làm
giáo-sư thì xuất thân nơi trường
sư-phạm, dần dần được học học
thức cao thâm, tưởng cũng có đủ
tư-cách mà gánh vác phần trách
nhiệm dạy dỗ học trò đó. Còn lễ
nghĩa nước nào cũng vậy, Tây học
như Hán-học, cũng thường cha
kính thầy, yêu bạn, trọng người

tuổi tác, giúp kẻ bán hàng. Có
chỉ là khác. Xảy ra thì bởi tại
gia đình giáo dục bất nghiêm đó
thôi.

Thuở trước chưa có Tây-học,
cha mẹ cho con học chữ nho, thì
cha mẹ xem ấy thấy như là một
người cha từ nhi của con
mình vậy, tôn trọng kính mến giáo
thiếp với ông thầy làm: ấy là một
cái nề nếp làm cho con thầy
mà nhiệm vụ trí não cái đức
kính trong thế-hoài hoải.

Từ ngày Hán-học lui, Tây-học
một ngày một cường thịnh trong
xứ ta, ai ai cũng đua nhau mà qua
phần Tây-học vì học chữ Langsa
màu làm việc làng sang trọng và
có tiền nuôi gia-quyền.

Nhiều người cha mẹ học trò lại
bỏ rập đều giáo thiếp với ông thầy,
chẳng có lòng kính trọng ông thầy,
có kẻ cho con vào trường học,
mang năm tháng mùa mà chưa
biết mặt ông thầy dạy con mình là
ai, bởi có cho nên buổi này các
học trò lơ lửng chẳng kính mến
kia, nhà nước muốn dạy học trò
cho biết chữ Langsa để đi làm việc
cho nhà nước vậy mà thôi.

Sự phép-tắc lễ-nghĩa là cái nền
phong hóa di truyền mấy trăm đời,
dầu cho nước nào cũng thế, đời
dời chỉ thì đời dời, chớ chưa từng
nghe canh-cải lễ-nghĩa bao giờ.....?

Tục hàng ví: Không thấy đồ
mấy làm nên. Vậy các nhà có
con xin hãy lưu tâm về phần giáo-
dục chớ khà bỏ qua.

Nền dạy vậy thì đoàn hậu tân
ta rất may mắn làm đó.

PHẠM-KỶ-XUÔNG

Một cuộc tông chung

M. Nguyễn-duy-Giảng biệt hiệu là
Tùng Đức nhà ở làng Thường-thành
(Cairang - Cantho) lúc mới thôi học
ra trường có vào làm kỹ-lục tại Tòa
bố (Cantho) được một vài năm kể xin
thôi về nhà. Trước có vợ sanh con,
rồi đau nửa đặng gây gánh, sau thực
huyền là bệnh kiết lỵ thất ở tại nhà.
Thuở sanh thời M. Giảng cũng từng
giáo bảo với những bạn bút nghiên,
lại cũng nhiều khi đề tài luận biện
vào báo quốc âm, nhất là ở Lục tỉnh
Tân-văn-Saigon và An-Hà-bảo Cantho,
bút tích của Nguyễn-duy-Giảng từ là
Tùng Đức Cairang mấy năm rồi đây
bấy còn bìa lại vậy.

Thân ôi! Thời xuân mang chứng
nghiệt, bệnh "Ho-lao" (la tuberculose)
là bệnh ung y - thì có thể nào mang
cần trường thọ cho được! Bởi vậy,
bệnh phát chưa đầy năm, bệnh hời da
thành người thiên cổ. Nguyễn-duy-
Giảng qua ngày 2 Février này, hưởng
đương mới được 30 tuổi chẳng.

Ngày 4 Février tuyệt cuộc tông
chung, có các anh em đồng tâm đồng
chí, vì nghĩa thâm giao, vì tình cố-kết
đến đưa đón hồn hồn. Đây xin kể ra

lại là M. Trần-quang-Minh (Báclieu),
M. Kim-di-Vương Thông-nguồn trạng-
sư ở Sóc-trang, M. Lâm-nguyên-Sĩ
giáo-lập Cairang, M. Lê-chơn-Tâm tự
là Felix Mông-Trần ở Cantho và thân
thuộc gĩa quyến dũ mặt.

Lúc đến tuyệt, M. Lê-chơn-Tâm
Mông-Trần có đọc một bài ai điệu
như vậy:

Tùng Đức bạn yêu dấu ôi!

Từ khi chúng ta quen biết nhau cho
đến giờ, tâm đầu ý hiệp, tuy chẳng
dám sánh kẻ vườn đào kết nghĩa, chớ
cũng không thua người rừng trước
giáo tình. Bạn anh em ai ai cũng phục
bạn về cái chí "cang đóm" của bạn,
bạn dám ăn, dám nói, không sợ sấm
sét, không sợ bão rền, miêng là bạn
được thốn máng về 2 chữ công lý mà
thôi. Làm chi bạn như vậy, nên anh
em càng yêu bạn bao nhiêu thì càng
trọng bạn bấy nhiêu. Bởi vậy cho nên
lúc bạn vừa đau, kẻ lo người chạy, ai
ai đều cầu nguyện trời phật cho bạn
càng bệnh mau thuyên dạng mà vui
vậy với nhau cho phủ tình huynh đệ.
Nào đề đâu! Thờ phật mặc niệm chưa
rồi, mà bạn đồng tâm đánh với khước.
Bạn ôi! bạn chết thì nợ đời bạn đã
phải, việc đời bạn hết lo, thế ấy bạn
chết là yên rồi. Mà bạn chết đi
mà sao anh em chúng tôi còn than thở
còn bi lụy vì bạn là duyên cớ làm sao
bạn có thấu chăng a bạn? Bạn ôi! Đã
biết bạn thất đã gien thân bạn, mà bạn
để lại máng đưa con, con Bình, con
Hạnh và thằng Nhỏ, dựa nên chín, nên
ba, tưởng mẹ mất còn cha, đến nay
bạn cũng mất thì còn ai mà dạy dỗ
mà dắc điều, mà nuôi dưỡng nó cho
đến trưởng thành, cho khỏi gien nan
khổ sở với đời. Thêm nỗi nỗi cha thì
già, vợ thì gien mà phận làm người
bạn lại bỏ cho ai! Từ hồi nào, anh em
ai đi ba đồng bảy đôi, ngang Cairang
này cũng tam ngừng xe, ghé thăm 2
bạn Tùng, Bá tri âm. Mà Tùng-Đức
bạn yêu dấu ôi! kể từ đây sắp về sau,
anh em có đi ngang qua đây mà ghé
thăm nữa, thì chính thấy Bá còn đây
mà Tùng lại đi đâu mất đó. Có muốn
về thăm như trước, thì họa là ra
nhìn một khóm đất vắng, trơ trọi đã
vui người mạng bạc vậy thôi, chớ biết
bạn đâu mà tìm cho phủ lòng ao ước
như xưa cho dặng. Ôi thôi! kiếp thất

là kiếp mất, nghĩ thương tình bạn sanh
tiền đối với anh em chúng tôi rất thích,
nên giờ này là giờ cuối cùng của bạn
đã phải sạch nợ trần, giới hươc về
làng tiên cõi hát, nên anh em chúng
tôi đứng trước huyệt bạn mà tỏ nỗi
tòai gọi là ngày vĩnh biệt đưa nhau, kẻ
mất người còn, đôi đường phân cách.

Cũng chúc cho bạn được vãn hương
khôi lạc, hồng cảnh tiêu điều, như
thiên thì hãy về mà hộ mấy đứa con
khờ dại cho khỏi khổ nào với đời. Được
vậy thì lòng anh em chúng tôi mới
ngủ yên cho.

Bạn có linh xin chứng.

Khi M. Mông-Trần đọc giết lời, ai
ấy cũng đều tỏ giận buồn-bã và
thương tiếc M. Giảng tuổi trẻ mạng
chúng số phần vãn với, rồi cùng nhau
riu riu lui về.

Còn phần riêng của tôi, vẫn là bạn
tri-thức với M. Giảng thuở người còn
sanh tiền; ước là tôi cũng phải đến
đưa đón người một đôi đêm đang
trong khi tổng táng người đó! nhưng
bởi phần sự buộc ràng khóa bề đời
gót, vậy xin vong linh bạn tri-thức
Nguyễn-duy-Đuy-ô chôn cất-luyện lượng
biết mà từ chớ.

Sau này tôi cũng thành tâm cầu
bác cho vãng hồn bạn được an vui
tiền cảnh, hưởng phước thanh nhàn.
Tùng-Thư

Lời rao bán thuốc

Tam sắc bổ hoàn tôn trị nam nữ
lão yếu thân thể hư nhược, mỗi một
ve 1\$50.

Điều kinh bạch đới hoàn, tôn tr
phụ nữ bế kinh xích đới bạch đới
cửu bất thọ dục đang chứng một
ve 1\$00.

Bổ phế thánh dược thủy tôn trị
nam nữ lão thiếu nhứt thiết tôn khai
cửu khai đặng chớ giá mỗi ve 0\$40.

Ngũ lâm bạch trược hoàn một
ve 0\$40.

Nhơn sâm hảo diện hoàn một
ve 0\$30.

Chư quan quan cổ thỉnh nhận câu
ký mạch vi ký, nhà ở tại Annam Can-
tho, cầu tàu lục-tỉnh nhà số 32, tôn
biện, sanh thực được tài sấm nhung
ngọc quý, phát khách.

Cantho: TRÍ-TRUNG-HÒA cáo bạch

"Le Livre de la Terre"

Ấy là tên một quyển sách mới xuất bản tại An-Hà ấn-quan Cantho. Tác
giả là ông Le Nestour đồn điền ở Barchgia. Ông Le Nestour qua Namkỳ ta
trót 50 năm nay, trước làm quan sau ăn sĩ qui điền về lập nghiệp tại Hòn
Tre thuộc tỉnh Barchgia.

Trong sách này ông bàn về cách trồng cây, trồng bông lập vườn cách
nuôi các loài súc vật, cách làm nhà cửa. Ông bàn đến vấn đề nào cũng rõ
ràng làm, thuật là một người rất từng trải, rất kinh-lịch. Đọc sách ông ai ai
cũng có thể học thêm nhiều việc có ích, mà nhất là mấy nhà nông gia Annam
ta lại càng nên đọc sách này.

Đất Namkỳ ta là đất phì địa, thế mà ngoài việc làm ruộng thì ít ai biết
trồng tỉa giống cây trái nào, hoặc nuôi giống súc vật nào mà thân huê lợi
cho nhiều cũng như bên nước Pháp vậy. Ông Le Nestour trót năm mươi
năm ở xứ này chỉ nhờ lập vườn, nhờ nuôi súc vật mà làm giàu to. Ta nên
đọc sách ông cho biết cách thế ông lập nghiệp ra thế nào.

Sách này

Có trữ bán tại An-Hà Ấn quán Cantho

Giá mỗi cuốn ..... 0\$60

Phụ tiền gởi 0.18

Thơ tin vàng lai

Cùng bức thơ của ai ở Cánh

Trong An-hà số 436 tôi có đăng một bài thơ tin vàng lai cùng ông Võ-quốc-Hưng ở Trávinh; câu ông có phước thuốc gia truyền chi hay hầu đặng vào báo cho tôi biết họa may tôi cứu được cái bệnh ngặt nghèo của trò Huy là anh em cô cậu của tôi, nhờ phước chủ may thầy trò Huy mà được lành mạnh sáng mắt như xưa thì ơn đức ấy sánh tày non cao biển cả. Kể hôm 10 Novembre 1925 tôi có tiếp một cái thơ từ ở Cánh của ai, vì tâm lòng hào nghĩa lúc dạ thương tâm chẳng nệ tốn công hao của diễm chỉ cho tôi thấy rằng: ở tại Bình-thủy (Cánh) có cô năm nào đó biết tên, có một bài thơ gia truyền đã 3 đời rồi trị về bệnh con mắt rất nên thần hiệu, đầu cho ai mới phát dau 1, 2 tháng hoặc 3, 7 tháng cho tới 1, 2 năm mà kéo máy hoặc có cơn cơn vẩy cả chỉ có cùng cho hết, bài thuốc này, có đã cho hết nhiều người rồi, có chỉ có làm phước chờ không ăn tiền ai hết, tôi vừa đọc đến mấy lời châu ngọc trong thơ thì tôi mừng quá đỗi, mừng này biết lấy chỉ cần đường như được vật quý mà cầm tay, vàng ngọc rồi mà kiểm lại dặng, song tôi tiếc vì ai gởi cái thơ cho tôi đó không có đề tên họ của người viết thơ hoặc tên họ của cô năm cho rõ ràng dặng cho tôi để tìm tới; hay là tôi gởi thơ mà xin thuốc, như may mà em của tôi được mạnh, cũng không mạnh đi nữa tôi cũng nên danh của cô năm với ai đó hầu dặng vào báo cho lục châu thấy rõ ràng người có chí nhiệt thành đối cùng đồng bào. Sau rồi đây tôi kính tỏ vai lời cho ai gởi thơ cho tôi đó như được thấy vậy tôi tận tở trên đây xin vui lòng chờ nê chút công dặng ít hàng vô báo hay là gởi thơ riêng cho tôi và đề tên họ cho rõ ràng dặng để tôi liệu hiện thì ơn ấy tôi khắc cốt minh tâm thanh tịnh tâm cảm.

Nguyễn-lục-Trước
Phước

P. S. — Nếu thiết như lời trong thơ

LỜI RAO

Kính lời cùng quan khách dặng tường:

Tôi mới dọn một cái nhà ngủ để hiện là: **HOTEL TRẦN-ĐẠT** (Nghĩa là khách lâu) môn bài 26, đường kinh lập Delanone ở gần nhà hát bóng Casino, châu-thành Cánh. Có dọn mười sáu cái phòng sạch sẽ, thoáng mát và đẹp để làm. Trong mỗi cái phòng có để chuông điện dặng kêu báo; tại nhà ngủ có telephone số 16, tiện bề cho quan khách chuyển vãng với người quen ở xa, có bán cơm tây. Bởi thiết tha và có lễ nghi.

Vậy xin quan khách có dịp ghé nghỉ một chuyến thì biết, chờ tôi không dám báo cho thất nhiên lời.

Nay kính,
HOTEL TRẦN-ĐẠT, Cánh-Ville

của ai ở Cánh mà chỉ báo cho tôi đó, có năm trước cùng nên dặng bài thuốc của cô vào báo cho lục châu quan tử biết; thiết tưởng ấy là một đều rất lợi ích chung vậy.

N. L. T.

Lòng tốt đáng nêu

Nguyễn có Thầy cựu Ban-Biên Nguyễn-văn-Khả ở tại làng Kế-sách, tổng Định-khánh, (Sóc-trăng) thật là người hiền lương, tánh tình ngay thẳng; lại hay tu như nhơn tích đức, làm phước, tu kiêu bởi lộ cùng lập chùa miếu, và bố thí cho kẻ bán hàng, tất nguyên mù quang. v. v. . .

Mới đây Thầy có bắt một cái cầu ván ngang kinh "Esquivillon" nơi chợ Kế-sách, ấy là một đều rất hữu ích tiện bề cho thiên hạ đi qua lại kinh đạo.

Lại thầy mới mua của người đầu giá chợ là chếc Bạc-Liêm kêu là Đặng-Lân trong 3 ngày tết Annam năm 1925 ngày 28-29 và 30 một số bạc 100.000 cho bạn hàng người ta mua bán thông thả không góp tiền chổ của ai hết.

Bởi thấy người nhơn đức hay làm phước như vậy, nên tôi xin tạm ít hàng vào báo quán được nêu cái lòng hảo tâm nhơn đức của thầy ra đây để làm gương tốt cho đời.

Hồ-LANH

Lời cảm tạ

Nội trợ tôi là La-thị-Thiện hưởng dương dặng 54 tuổi, mới từ trần hôm ngày mùng 10 tháng chạp Annam (23-1-1926) và đã an táng xong rồi hôm ngày 31 Janvier 1926.

Trong cơn bối rối như vậy, tôi nhờ ơn thần bằng quyền thức, hết lòng đoái tưởng đến tôi, chẳng nệ đường xa xuôi, đến phân ưu cùng cả gia quyến tôi và đưa linh cữu vợ tôi an táng nơi phần mộ.

On trọng ấy tôi biết lấy chi bồi đắp cho vừa lòng chư vị.

Nay tôi mạng phép xin kính tỏ ra đây những lời thành kính để cảm tạ thành tình cùng quý ông quý bà, có lòng thương tưởng đến tôi, và lại trong lúc rằm của tôi nếu tôi có lễ chi sơ sót, chẳng dặng trọn lòng tiếp rước quý ông, quý bà, vậy

xin chư quý ông, quý bà vui lòng miêng chấp.

Tang chủ nh đồn

Lời rao

Tôi đứng tên y là Trần-thị-Kim ở tại làng Thới-Anh (Cánh) kính tỏ cùng chư quý mua bán hàng xen cùng là mua bán lúa trong quận Ô-môn dặng rõ: bởi có một đứa con nuôi tên Trần-văn-Phên nó hay phá táng làm nợ nhiều lần rồi tôi đã ra trả nợ ấy mấy phen đến nay tôi giao cho nó một số bạc hai trăm đồng dặng đi mua bán lúa, ở lại ở chợ bạc thua hết rồi bỏ ghe trở mất, nên tôi làm lời rao cho chư vị rõ kể từ ngày nay sắp về sau tôi không nhơn biết đến nó nữa nếu ai cho nó mượn bạc hay là bán hàng cho nó thì chịu thiệt hại lấy chớ tôi không biết tới nữa vì là tôi đã đến toàn thừa nó rồi về vụ nó dực bạc củi.

Nay kính
TRẦN-THỊ-KIM

Nhà hàng Bungalow tại Kratié (Iam-Man)

Đánh giấy thép để Bungalow Kratié Muốn mượn phòng xin đánh giấy thép cho hay trước.

Nhà hàng Bungalow này có phòng ngủ sạch sẽ văn vãng, có đèn điện và phòng tắm.

Cách nấu ăn rất tinh-khiết, người giúp việc rông là người Bắc. Quý vị nào muốn biết chi tiết xin cho người dắc.

Từ Saigon lên tới Kratié 254 cây số, còn từ Kratié tới đường đất 74 cây số, đường này tuy là đường mòn chớ mùa khô đi xe hơi cũng được.

Quản-ly: M. PHAM-DUY-HUY
Entrepreneur à Cánh

Nhà thuốc cơ danh

Mytho, le 10 Juillet 1925
A Monsieur L. L. TUÂN-KY
Pharmacie Asiatique Sadec

Kính thăm ông dặng mạnh giỏi, sau chức quý tể ông dặng miêng viên. Tôi có mua thuốc hườn bổ huyết N°1 của quý ông dặng cho đơn bà của tôi uống thiết hiệu nghiệm lắm, nói cho phải, cũng nhờ thuốc linh nghiệm, nên đường kinh dặng dặng và có thai dặng 2 tháng rồi. Vốn năm ngoái đơn bà tôi có bị hư thai bại lần rồi. Bây giờ xin ông có thuốc chi dặng cho nội trợ tôi dùng bổ thai và trong mình mát mẻ ăn ngủ cho dặng, xin gởi chừng 3.000 uống thử.

4 ve thuốc tư sanh 3.420
Nay kính M. TRẦN-VĂN-ĐẦU
Répétiteur au collège à Mytho

Kampol, le 25 Juin 1924
Pharmacie Asiatique Sadec

Kính thăm ông dặng bình an, và gia quyến ông dặng mạnh giỏi và tôi cầu chúc cho bà hiện ông dặng mua may bán đắt lãi lãi lãi.

Sau này, tôi cảm tạ ơn ông có lòng tốt ông gởi cho tôi 2 ve dầu thánh N. 66 mà dùng thử, tôi dùng thiết quả như lời ông dạy trong toa hề ai bán thần trong mình muốn đau làm hơi cảm gió vậy uống vào thiết là thông vì có nhiều người dùng thấy diệu nghiệm như tôi, nên tôi xin ông lấy lòng sót sang ông gởi cho tôi mấy món kể sau này.

20 ve dầu thánh Lưu-tuân-ký 320
4 hộp thuốc tiêu thực 1.20
5 hộp thuốc bổ tả 1.00
5.40

Xin ông làm ơn gởi Contre remboursement cho tôi.

M. HỒ-ĐANG-VANG
Secrétaire à la Résidence.
à Kampol

Lưu-tuân-Ký Sang long giới dặng đầu N. 80 chuyên trị những các chứng phong cái và bệnh tim là lần năm, đau xương, nhức cốt, trị dặng, uống thuốc đầu này linh nghiệm như thần, và Đồn đường có in bằng bài mọc lục giới bước, như chư tôn lục-châu muốn cho biết, tôi xin chớ kỳ gởi thơ cho bạn đường sẽ gởi đến liền.

CÁC PHẦN THƯỜNG CỦA XE MÁY ĐẠP "Hiệu BÉCÉ-SPORT"

Đang buổi đầu xe Bécé-Sport, khi mới vào cuộc đua chạy từ Vũng-Tàu về tới Saigon ngày 26 tháng tư Langsa năm 1925, thì đã trở danh cho thiên hạ rõ là một hiệu xe đua vô năng địch.

Lần thứ nhứt ra mặt tranh đại hội thi xe Bécé-Sport nhờ cách tạo chế rất tinh thông và Luồng sáng lòng trợ giúp mới được Đại-thắng, giết Giải nhứt như chơi.

Người đua rất tài nghệ của Nam-Quốc ta về tới Saigon mà bước qua khỏi mức tám phút và hai mươi chín giây phút (8' 29") đồng hồ trước tên hạng nhì, thiếp là bửu hạnh trong đời có một.

Từ đó chỉ nay cuộc đại thắng không dờ dỗi, trong kỳ Sân-bi-ô-na thi Giải-nhứt cũng về một tai xe hiệu "Bécé-Sport" đầu đoạt nửa vì Luồng dắc xa bỏ nhiều danh chằng vừa ra giúp sức cho các hiệu khác mà tranh đấu với mình. Và lại lãnh chức "Nam-ký vô địch" không phải dễ vì như người có danh mà dùng xe không chắc thì tưởng cùng chằng chi được.

Nơi Lục-châu ngày lễ Chánh-Chung là 14 tháng bảy Langsa trong bốn hiệp đua đều được bốn phần thưởng hạng nhứt.

CUỘC TRANH GIẢI-NHỨT

Ngày 8 và 11 tháng 11 Langsa 1925

SẮP THEO HẠNG CHIẾC TỰ — TỪ NGƯỜI ĐUA

Saigon — Hạng Nhì và Ba: Luồng với Lòng cỏi. . . . . xe BÉCÉ-SPORT.
Nam-vian — Hạng Nhứt Br, Tư và Năm: Luồng Michel,
/Phánh với Nhơn cỏi. . . . . xe BÉCÉ-SPORT.
Mýtho — Hạng Nhứt, Nhì, Ba, Tư và Năm: Anza, Bastiani,
/Bay, văn văn đều cỏi. . . . . xe BÉCÉ-SPORT.
Tánan — Hạng Nhứt, Nhì và Ba: Phú, văn văn cỏi. . . . . xe BÉCÉ-SPORT.
Vinhlong — Hạng Nhứt và Nhì: Ưng với Cảnh cỏi. . . . . xe BÉCÉ-SPORT.
Cái-bè (Sớm mai) — Hạng Nhứt: Anza cỏi. . . . . xe BÉCÉ-SPORT.
Chợ-gạo — Hạng nhứt và nhì: Tài với Miêng cỏi. . . . . xe BÉCÉ-SPORT.
Sadéc — Hạng ba, tư và năm: Kèn, Làn Paul với Chi cỏi. . . . . xe BÉCÉ-SPORT.
Châu-đốc — Hạng nhứt: Phạm Lư cỏi. . . . . xe BÉCÉ-SPORT.

SẮP THỨ TỰ KÈ THEO É-KÍP (EQUIPE)

Chỉ nghĩa là phần dặng người tới trước cỏi một hiệu xe với nhau
Saigon, ngày mùng 8 tháng 11 Langsa 1925. Hạng nhứt xe BÉCÉ-SPORT.
Nam-vian, ngày 11 tháng 11 Hạng nhứt xe BÉCÉ-SPORT.
Mýtho, ngày 11 tháng 11 Hạng nhứt xe BÉCÉ-SPORT.
Vinhlong, ngày 11 tháng 11 Hạng nhứt xe BÉCÉ-SPORT.

VÀ MÃY KỲ TRƯỚC NHƯ LÀ:

Vũng-tàu về Saigon. . . . . Hạng nhứt xe BÉCÉ-SPORT.
Sân-Bi-ô-Na (Nam-ký vô địch) . . . . . Hạng nhứt xe BÉCÉ-SPORT.

Xe hiệu Bécé-Sport làm toàn bằng thép lựa thượng hạng và dùng đồ phụ tùng tốt vô song đều sang dỗi với nhau được tất cả, còn sự mãnh liệt, lịch lãm và chắc chắn không có thể nào nói được đầu xem trọn cả một cái xe ráp rồi hoặc kẻ chiếc ra từ món nhỏ nên đi nữa thì cùng vậy.

Cách chế cho trơn xe chạy có trị y lắm rất êm ái và sự nhẹ nhàn của xe Bécé-Sport chẳng có thứ nào bì kịp bao giờ.

Các kiểu có tích trữ bán: Xe Du-Lịch thượng hạng tự là Lữ-xở, và Đường-trường tự là Tu-rít hai thứ đều dùng niên thép tra vô ruột hiệu Đon-lốp.

Xe đua Đường tự là Cuộc-rút và đua Trường tự là Cuộc-bích hai thứ đều dùng niên cây tra Bón-dô Đon-lốp.

Chủ-nhơn, người đã nhiều phen thí nghiệm và làm công khảo cứu riêng chế tạo cho Annam dùng, là Ông:

B. CANCELLIERI tự là GIANG-THÀNH-LÝ.

Món bài số 66 con đường Tết-ta (Quai Testard) 66.
Tại Châu-thành GRU-F-LON.

P. S. M. Félix Mông Trần là chủ-nhơn Tân-Biên-Tập Quán bán dư thơ tuồng truyện ở Cánh có trữ đủ thứ thuốc của nhà thuốc Lưu-tuân-Ký bán cũng y một giá, không ăn lời, gởi cách lãnh hóa giao ngân (Contre remboursement)

Agents d'Annonces en Europe:

L. MAYENCE & Cie
9, Rue Tronchet, PARIS
19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

Sách đồng âm tự vị

Chữ quốc ngữ mà muốn viết cho đúng thì phải học cho kỹ lưỡng. Mà muốn học cho kỹ lưỡng cần phải có một cuốn tự vị cho rành. Tự vị quốc ngữ mà xuất bản xưa nay thì có cuốn tự vị ông Paulus Cua, cuốn tự vị ông Genibrel và mới đây có cuốn đồng âm tự vị của ông Nguyễn-văn-Mai, là giáo sư tại trường Đồn-Quốc Saigon. Hai cuốn trước thì dỏ và nhiều chữ hơn nhưng lại mất tiền. Cuốn thứ ba tuy là nhỏ hơn nhưng giá thì rẻ, dễ cho học trò dặng thì vừa lắm.

Sách đồng âm tự vị in lần đầu là năm 1917 nay đã hết rồi mới in lại lần thứ nhì. Kỳ này giá bán mỗi cuốn là 1.50

Có trữ bán tại An-luá quán Cánh. Ai ở xa muốn mua xin phụ thêm 0.12 tiền gởi.

Xin ghé mắt !!!

Xưa nay mấy là thợ học ai có đến mua đồ nữ-trang hay là lấy đồ đặt am rồi, thì chủ lo thường lấy một tấm giấy sơ-sai gởi, coi không xứng dặng và không lịch sự.

Đời văn-minh, muốn việc đều mỗi ngày mỗi cạnh cái theo Âu-mỹ.

Bởi vậy nên bên liên để ý gởi bên Tây làm một thứ hộp dặng vàng dỏi (nhỏ lớn cũng vừa) hoặc giấy chuyên theo điệu Kim-thời coi rất huệ-mỹ để cho mấy ông chủ lò thợ bạc và mấy ông mua bán vàng dặng dễ dỏ nữ-trang coi lịch sự lắm, mà nhứt là dặng hộp này mà dặng dỏ lễ sinh thì càng hay lắm. Quý bà quý cô cũng nên mua hộp này dặng dặng vòng vàng cho khỏi dặng chạm hư mọp.

Hộp này tròn, bề cao 0.04, bề ngang 0.093, bề dày chỉ vàng có 0.003, hướng, có thứ màu trắng.

Giá bán si từ 50 cái sắp lên, mỗi cái 0.10

Giá bán lẻ mỗi cái 0.10

Kỳ này qua không bao nhiêu, như quý ông quý bà muốn mua bao nhiêu xin viết thư cho hay sớm sớm kẻo hết.

Thư và mandat xin gởi cho M. Đ. Văn-Yuân ly An-quan An-hà Cánh

Fondée en 1918

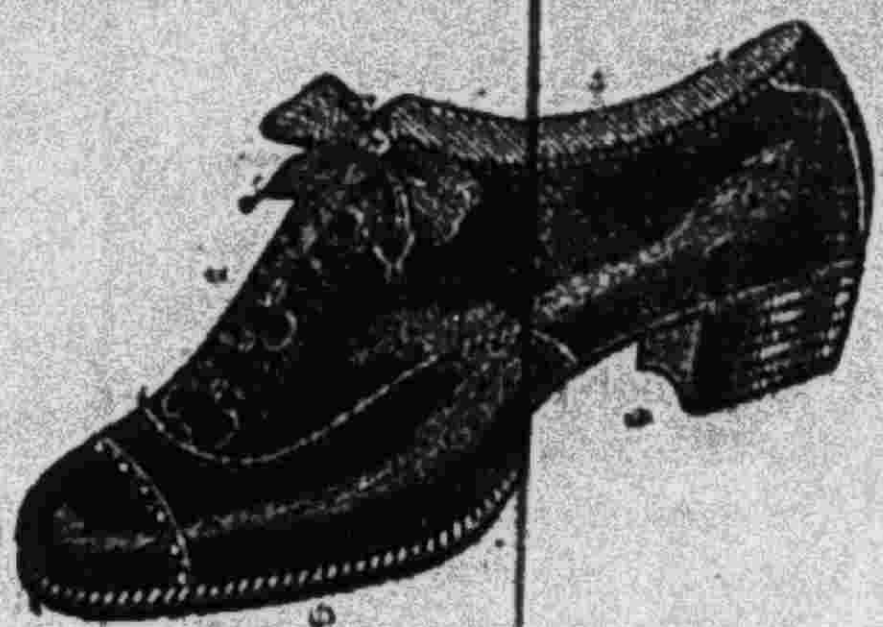
THUẬN-THANH

[BOTTIER — CHAPELIER

7, Rue des Calisses — Hanoi

Kính cùng Quý-vị đáng rõ, tiệm tôi đóng giày tây, da và làm nón nhiều kiểu đẹp, giá hạ, xin chờ tôn chiếu cố. Bận sẽ giá thực rõ.

Chỗ-tiệm NGUYỄN-TIẾN-HÀM, kính mời
CATALOGUE FRANCO SUR DEMANDE

Cuộc đánh số Panama

Đóng trước 20 quang có phước trúng được

500000 quang

AI muốn thử số mạng, không biết chừng mình được trở nên giàu có liền là mình đánh số Panama, mình mua một tờ đóng tiền đầu 20 quang, sau 10 tháng đóng 30 quang, đóng trong 10 tháng thì hết 30. Khi mình đến 20 quang, thì Công-ty số sẽ gửi cho mình một cái số để mình đóng tiền. Là, được tới kỳ số sẽ mình dò coi hợp may trúng mà lâu tiền. Số Panama chẳng trước thì số th nào cũng phải trúng từ 500.000 quang, 250.000—100.000—10.000—5.000—2.000—1.000—chốt hết là 400 quang.

Một năm xổ ra 4 kỳ: 15 Février, 15 Mai, 16 Août, 15 Novembre. Mỗi lần xổ rồi, Công-ty sẽ gửi đến cho mình một cái bản kê những số đã ra cho mình dò số của mình.

CÁI thấy cho trúng 20 triệu quang.

AI muốn thử số mạng làm giàu trong nháy mắt thì mua mandat 20 quang đóng cho **BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, RUE PAPÈRE, MARSEILLE, (FRANCE)**, còn sau sẽ đóng 10 tháng rồi tháng 30 quang nữa. Trời nọ lại có biết chừng đâu, nên làm thử lần 1

Vải lơi ủng bạn

Từ ngày tôi về Hải-Quang đến nay, vì chưa chọn được giày cho vừa ý, nên nay đổi, vai đỡ hơn cho nhọc lòng nhiều vì quần áo cũ cũ ở lục lọi phải thay đổi công việc.

Nay tôi quyết tại nhà số 51 NƠI ĐƯỜNG ROLAND BARROS.

Vậy như quý vị muốn thăm viếng, hoặc là cậy người về việc kiện thưa xin mời đến nơi, tôi sẵn lòng tiếp rước và chỉ về chuyện việc. Rất thăm cảm.

Nguyễn-tân-Thành

Trưởng-tôn

1er clerc de M. Dartiguenave avocat Saigon

Cách Vệ sanh

của đàn bà

và chứng đau lưng

Người đàn-bà, lúc kinh nguyệt không đều thường có nước d. vàng, mỗi một, hồi hộp, hay rung, bất-hoài xương cốt nhức đầu, nhức là buổi sớm mai khi thức dậy; có người sau khi sanh thay hay đã-dược, vẹo-bẻ, sưng mí dưới con mắt và hai cái ống chơn lại khi có uối tắc thì hay ho, xót-xa nóng-nảy chướng mặt, nặng trĩu 2 ống chơn. Những người đàn bà có mấy chứng đó tại phải cấp trị bộ phận 2 trái cật thì hết được. Bất cứ lớn tuổi, nhỏ tuổi bị đau lưng và đau mẩy chứng đó là bởi nước tiểu của mình không được tinh hảo vì 2 trái cật yếu và không được mạnh giỏi.

Có thứ thuốc hoàn hảo là PILULE FOSTER trị mấy chứng đó rất thần hiệu như: mỏi, đau lưng, sưng mẩy, sưng mắt cá v.v. đều trị được hết.

Thuốc này bán ở: Spécialité Foster, 25 rue St-Ferdinand, Paris 17— Có bán trong các nhà thuốc tây

Danh số Panama được làm giàu

Đóng 15 quang trước, có phước trúng được

500.000 quang

Mua mandat gửi trước 15 quang, sau gửi mỗi tháng 20 quang trong 16 tháng thì đủ. Khi Công-ty số Panama được 15 quang trước thì sẽ gửi cho mình một cái số để cho mình làm chố, được tới kỳ số sẽ mình dò coi số mình có trúng không! Số Panama chẳng trước thì số nào cũng trúng từ 500.000 quang tới 1.000 còn nhỏ hơn hết là 400 quang.

Đây là một cuộc đánh số có lợi nhiều không biết chừng nào, đâu không được lợi, cũng không mất tiền vốn của mình.

CÁI thấy cho trúng 200 triệu quang. — Mỗi năm xổ ra 4 kỳ: 15 Février 15 Mai, 16 Août và 15 Novembre. Mỗi lần xổ rồi, Công-ty sẽ gửi cho mình một cái bản kê các số đã ra, được mình dò số mình.

AI muốn thử số phần mình, có khi gặp vận may trời nhỏ phước biếu đầu hãy mua mandat gửi trước 15 quang cho nhà:

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère 8, Marseille (France) còn sau đóng 16 tháng, mỗi tháng 20 quang, thì mình được làm chủ vĩnh viễn cái số của mình mà chờ ngày trúng lãnh tiền.

BISCUITS QUOC-NU

Bánh này là của thợ Annam ta làm ra, ăn ngon, mỗi tèm tho, đã là được, không kém gì bánh tây, mà giá rẻ hơn nhiều. Mỗi hộp chỉ có 0.55. Xưa quý vị mua ăn thử thì biết bánh này làm rất tinh khiết và kỹ-cang. Mua bánh Quốc-Nữ tức là giúp cho người đồng-tộc mau lên phát rong đường công-nghệ.

Có trữ bán tại
TRUNG-CHAU LƯU-QUÁN CANTHO
và AN-HA AN-QUÁN CANTHO

Cẩn cáo

Nhà kinh doanh, quý vị bà và chú vị đáng tôn trọng.

Nhà kinh doanh, quý vị bà và chú vị đáng tôn trọng. Tôi xin mời quý vị đến tiệm của tôi để mua thuốc tây, giá hạ, xin chờ tôn chiếu cố. Bận sẽ giá thực rõ.

Nhà kinh doanh, quý vị bà và chú vị đáng tôn trọng. Tôi xin mời quý vị đến tiệm của tôi để mua thuốc tây, giá hạ, xin chờ tôn chiếu cố. Bận sẽ giá thực rõ.

Nhà kinh doanh, quý vị bà và chú vị đáng tôn trọng. Tôi xin mời quý vị đến tiệm của tôi để mua thuốc tây, giá hạ, xin chờ tôn chiếu cố. Bận sẽ giá thực rõ.

mà nọ mình theo ý quý vị muốn. Tiểu sử phi di đến nhà quý ông, quý bà thì sẽ (tên tùy theo đường xa gần, và mấy ngày ông, quý vị sẽ định giá phải chăng).

Xin đóng bang chiếu cố giúp người uồn xư tâm ăn trong việc thương trường cho mau tiến bộ thì ơn ấy ngàn ngày gửi lại.

Nay kính mời
M. Pierre Nguyễn-quang-Dương

AI MÀ DÙNG THUỐC HUON của ông Lương-y DEHAUT mà XỒ thì chẳng cần chi phải CŨ' ĂN và ăn đường trong phòng.

Thuốc huon này để nóng làm và đã mau xỏ lại xỏ rất êm thắm.

Bán tại
Nhà ông Lương-y DEHAUT, 147, Faubourg St-Denis, Paris, và khắp trong các tiệm thuốc tây có bán.

GIẢI MỘNG PHI THƯỜNG

Một đêm kia, tiết đông gió rét lạnh thấm xương, mưa lạnh gan ruột. Từ thôn quê cho đến thị thành, ai có chuyện chi cần kíp làm mới ra khỏi nhà; bằng không thì đóng cửa trùm mền mà luận đàm câu chuyện. Tôi cũng theo đám người phảo nọ đây, nhưng khác hơn là đám mền và chong đèn xem sách! Xem suốt cuốn "Tơ hồng-cay-nghiệp của ông Phú-Dức rồi, tôi bèn để sách lên bụng mà suy nghĩ và hương hoi cho thấy Nguyễn-minh-Gương đảo đảo. Không biết từ đâu thấy phần tay tác-gia mà thấy còn than câu: "Kiếp hồng-nhan có mộng-mạnh, nửa chừng xuân thoát gầy cánh thiên hương!" chẳng? Chỉ như theo ngụy tôi thì chắc thấy thế đầu đời hư cũng không đời phiếm, cho mắt da kẻ diêm-dải!

Mang suy nghĩ chuyện tâm-phẩm mà đem khoe tôi đã đi bước 1 Vĩn tôi đang đi thơ thần trên một con đường đá sang kia. Hai bên có xanh pha lẫn màu đỏ, trắng, nâu, vàng, của các thứ cây

hoa; cây dừa nhánh mảnh, gió thổi lơi lơi; thật là cảnh khác chỉ gần hơn, mang biếc. Lúc ấy tôi còn lơ lửng chưa quyết chắc là non tiên hay cảnh phật? Pháo chửi tôi nghe tiếng rên rĩ khêu thao, tựa là chữ mà quí nó thấy tôi phiêu-lạc giữa chốn không người mà rung rẩy nhát nhát đó chẳng? Tôi đã có hơi khộp sợ, nhưng cũng tức dục trí hồn, rồi rào bước kiểm xem cho biết thiệt người hay là quỷ. Nhưng quí đầu chẳng thấy mà tôi chỉ thấy một đóa đào thơ, quốc sắc phi thường dung nghi diễm-ly, đang ngời bệ trên một đám cỏ hoa, coi vẻ ngọt uất, đôi giòng chảy lị-lị, đang dang doanh trong cuộn mây lị-lị. Vậy động lòng, thương rồi đem hoa xuân, đem nhành một vương giọt nước! Nên ý tôi muốn bước đến mà hỏi bang chớ tại sao mà rời chầu đó ngạo? Nhưng vì lòng tôi ưa ợc sạch, muốn cho rõ cách nâng thơm lên thế nào, nên tôi lại cúi mình xuống, một vào cây, lòng nghĩ rằng thân-thị-Nàng than rằng: "Hỡi tôi! cho mày tạo phi-thường nó ghen người nhọc-chất vì đâu mà thiếp phải chịu trăm cay ngàn đắng nước thấm cưa hôn, mười tám năm trường luôn ngắm chầu, ngắm

chất! Thế thì câu tạo đó má hồng, trời ghen liêu yếu, mà từ đây thiếp phải mượn mỗi giây oan nghiệt mà từ giả trần-gian thất xuống chốn tuyền-dải quyết đội trang cạo công-nhà mình oan cho những lịch hồn thất vì câu má hồng đa học-mạng! Thiếp cũng cạo xết, chỉ muốn đánh liều cho số phận đáp-đũa; phá cho sóng khổ bề trém dôi dặt! Nhưng ai kia, chờ như thiếp, ông mà như hồn bướm dặt dờ trong khóm tuyết, mây cuộn giữa trời đông! Muốn kêu trời cho tội chơn tuấn, loan dậm cang cho thấu mười cửa điện! Nhưng bởi đi trời nghe càng ghen ghét, còn thập điện có hay đâu. Ôi thôi! nói nữa lại thêm sầu, thả tự ái cho mắt lòn nơi chín suối."

Nàng than gửi lời giọt thu ba cuộn chảy, nàng bèn đứng dậy đi quạnh quít chẳng thấy người rồi lại đi bước ra đi. Lúc ấy tôi thấy nàng đi ngay lại chỗ tôi đang núp. Nên chỉ tôi lại đợi nề mị-huyết nóng dăm dề rằm mà ăn mật. Đều lúc tôi đang lo trốn, nàng lại đứng giữa tôi là một đóa hoa hồng, bao giờ rồi trở lên nhánh cây mà tự-đi! Đến chừng tôi nghe có tiếng lay

động một cái "ào" giật mình ngó lên thì mới hay nàng toàn giữ rồi nọ thế! Tôi bèn lật đật chạy lại mở giày ôm nàng để nằm ngay xuống đất rồi dùng cách cứu người ngất hơi mà làm cho nàng tỉnh dương sống lại. Phép chữa không hao lâu mà đi thấy nàng lần lần tỉnh dậy, nhưng phách quắc dặt dờ nàng còn dờ mờ chưa tỉnh. Ôi thôi! nỗi mừng tôi biết lấy chi cần? mà lại chớ như tôi đang ngồi gần bên nàng nên mới thấy rõ ràng nhan sắc của nàng đẹp tươi như hoa thơm mới nở. Tôi xem từ trên đến dưới thấy tóc xuất tường vân, mây cuộn vòng nguyệt, môi đỏ như son, má hồng như cánh hoa hương dẹt. Tay chơn tròn trắng như khối tuyết trong, mình mảnh, mỏng mảnh như nem mềm hương yếu! Rồi tôi hỏi nàng: "Hỡi nàng! sao em chẳng màng, xem tình như cỏ rác. Mà thấy nàng còn phải hôn dục hết lên làm thần hồn loạn thay."

(Sưu sẽ tiếp.)

Vài lời xin thưa

Vì việc trở ngại tình cờ nên quyển Tiểu-thuyết "Chi-Nam-Nhi" mà bản-bá đã sáng được mấy kỳ báo rồi, nay không, đáng tiếp nữa được. Có lẽ một ít ngày đây, sự trở ngại qua rồi, bản-bá sẽ đăng quyển Tiểu-thuyết đó cho đến cùng để hiến cho chư tôn thần khán.

Nay xin đăng bộ Tiểu-thuyết "GIẢI MỘNG PHI-THƯỜNG" của một tác-khám trước tác. Trong bộ "Giải-mộng phi-thường" đây có nhiều đoạn do bất cảm xúc cho số phận gian-truân của một nàng con gái kia bị cái ách khổ-lạc của bà kế-mẫu hành hạ, vẫn còn. Trường khi đọc đến bộ tiểu-thuyết này, không đến nỗi làm cho nhàn tại chàng mất chú tâm này.

B. B.

